

ŞÜKRİ

Bidlisi

(d. 15. yüzyılın ikinci yarısı; ö. > 1530)

HAYATI

Bitlis'te doğmuştur. Doğum tarihi kesin olarak bilinmiyorsa da 15. yüzyılın ikinci yarısında doğmuş olduğu tahmin edilmektedir. Kaynakların Şükrî-i Bidlisi, Mevlânâ Şükrî ve Mevlânâ 'Âşıq isimleriyle andığı Ş., *Selîmnâme*'inde iki yerde Kürt kökenli olduğunu,¹ bir yerde de Türk ile Türk, Kürt ile Kürt olduğunu söyler.²

Şuara tezkirelerinde Ş. ile ilgili verilen bilgiler az ve birbirini tekrarlayan niteliktedir. Genç yaşta Gilân ve Herât'ta eğitim görmüştür. Steidl, Ş.'nin Osmanlı topraklarına gelmeden önce Akkoyunlu sarayında yaşadığını, eserine de Akkoyunlu diyalektinin özelliklerini yansittığını söyler.³ *Serefname*⁴ ve *Târih-i Meşâhir-i Kûrd*'de⁵ verilen bilgiye göre, Kürt emirlerinden ve Bitlis'in mahalli beylerinden olan Ş., başlangıçta Türkmen beylerinin hizmetinde bulunmuş ve sonra Bitlis hakimi Şeref Hân'ın hizmetine girmiştir. 1512 yılında I. Selîm Osmanlı tahtına geçince İstanbul'a gelerek hükümdara bir kaside sunan Ş. hem padişahın özel meclisine girmiş, hem de caize ve Diyârbekir (Diyarbakır) havalisinde zeamet ile ödülünlendirilmiştir.⁶ Zülqadir beyi Şehsüvâroğlu 'Alî Bey'in hizmetinde bulunmuş, bu beyin öldürülmesinin (928/ 1521-22) ardından da yerine getirilen Qoçî b. Halîl'e kapılanmıştır.⁷ Selîm'le İrân,⁸ Süleyman'la da Belgrâd ve Rodos seferlerine katılmış,⁹ kadılık, müftülük ve müderrislik yapmıştır.

Selîmnâme'nin sonunda "Der vaşf-ı kemâl-i Şükrî ve aḥvâl-i o"¹⁰ başlığı altında kendisi hakkında verdiği bilgilere göre, Ş. Çağatayca, Farsça, Ermenice, Arapça, Kürtçe ve Hintçe'yi her birinde gazel söyleyecek derecede iyi bilmektedir. Yine kendi ifadesi göre Arapça, Farsça ve Türkçe çok sayıda eser okumuş, aruz ve kafiyede ve daha birçok bilim sahasında yetenekli bir kişidir. Ş. bu maharetlerine rağmen asıl şöhretini yazmış olduğu *Selîmnâme* ile kazandığını belirtmiştir.¹¹ Ş.'nin ölüm tarihi kesin olarak bilinmiyor. Ş.'nin kendisi gibi tarihçi olan oğlu Mollâ Şîhâbî *Yemen Târihi* adlı bir kitap yazmıştır.¹²

ESERLERİ

① *Selîmnâme*

Ş.'nin *Selîmnâme* veya *Selîmînâme*, kimi kaynakların ise *Fütûhâtü's-Selîmiyye*¹³ ve *Fütûhât-ı Selîm Hân*¹⁴ adıyla bahsettiği eser, 5829 beyitten oluşan ve fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün vezninde yazılmış bir mesnevidir. Tanrı'ya övgü (1.-51. beyitler), münacat (52.-87. beyitler), naat (88.-119. beyitler), Qânûnî'nin medhi (120.-158. beyitler), kaside (159.-194. beyitler), gazel (195.-202. beyitler) ve sebeb-i telîf (203.-283. beyitler) kısımlarıyla başlayan eser, I. Selîm'in hayatını anlatır ve I. Süleyman'ın tahta geçişyle biter (284.-5734. beyitler). Selîm'in 1490-1520 yılları arasın-

daki otuz yıllık şehzadelik ve hükümdarlık dönemlerinin, şehzadeliginde Trabzon valisiyken Gürcistān'a yaptığı seferden itibaren anlatıldığı eserde, II. Bāyezīd'in oğulları Ahmet, Qorqūd ve Selīm arasındaki taht kavgasına geniş yer verilmiştir. Bazı tarihçiler bu mücadelede Ş.'nin Selīm'in tarafını tuttuğunu belirtir.¹⁵ Kitabın sonunda Selīm için yazılmış bir mersiyenin (5652-5707. beyitler)¹⁶ ardından Ş. hataları dolasıyla özür diler (5735.-5767. beyitler), vasıflarını anlatır (5768.-5810. beyitler) ve eserini dua ile bitirir (5811.-5827. beyitler). Eserde hepsi Farsça olan yüz on bir bölüm başlığı bulunur.

Selīmnāme'nin yazılış sebebi "Sebeb-i te'lif-i kitāb-ı Selīmnāme ve aḥvāl-i gūyende" başlığı altında teferruatlıca anlatılır (203.-283. beyitler). Ş., Selīm'le İrān seferine katılmayı reddeden Zülqadir Beyi ḨAlāt̄devle'nin 1515'te öldürülmesiyle beyliğin başına getirilen Şehsüvāroğlu ḨAlī Bey'in hizmetine girmiş ve ona hocalık yapmıştır.¹⁷ Ş.'nin şairliğini ve kaleminin gücünü bilen ḨAlī Bey, Selīm'den hayranlıkla bahsederek adının alemde yayılması ve yaptıklarının hatırlanması için, anlatacaklarını nazmetmesini ister. Diyārbekir'in (Diyarbakır) Osmanlılar tarafından fethine yardımçı olmuş, 1516'da Mercidābīq (Marj Dābīq), 1517'de Rīdāniyye (al-Raydānīya) savaşlarına katılmış, Memlük sultani Tūmān Bāy'ı kendi eliyle asmış, 1519'da Celālī ve 1521'de Şām valisi Cānberdi Ğazālī isyanlarını bastırılmış olan ḨAlī Bey, I. Selīm'in uzun yıllar yakınında bulunması sebebiyle anlattıklarının doğru olduğunu söyleyerek, eserini başka türlü yazmamasını Ş.'ye tenbihler. Bunun üzerine Ş. ḨAlī Bey'in anlattıklarına kendi bildiklerini de ekleyerek *Selīmnāme*'yi yazar (927/1520-1521).

Selīmnāme'nin tamamlanmasının ardından ḨAlī Bey katledilir (928/1521-22) ve yerine kapıcıbaşılığından Bursa sancakbeyliğine yükselerek hükümdarın yakın dostu olan Qoçī b. Ḩalil geçer. Ş. *Selīmnāme*'yi Qoçī Bey'in huzurunda okuması üzerine Qoçī Bey, Ş.'ye okuduklarında yanlışlıklar bulunduğu, hükümdarın hayatını eksik anlattığını, olmamış şeyleri yazdığını, zira ḨAlī Bey'in Selīm'in halini başkalarından dinlediğinden olayların içyüzünü bilmediğini söyler. Bu yazdıklarını bir kenara bırakıp Selīm'in hayat hikayesini kendisinden dinlemesini, çünkü kendi soyunun Yıldırım Bāyezīd zamanından beri Osmanlı hizmetinde olduğunu, kendisinin II. Bāyezīd zamanında ağıalık yaptığı için onun hayatını iyi bildiğini, I. Selīm'in kapıcıbaşılığını yaptığından ona çok yakın olduğunu söyler ve gelecek nesillere gerçeklerle yazılmış bir eserin hatırlamasını istediğini belirtir. Ş., ḨAlī Bey'in anlatımına dayanarak yazmış olduğu ilk *Selīmnāme*'yi imha eder ve Qoçī Bey'in anlattıklarıyla yeni bir eser meydana getirir (930/1523-24).

Ş. *Selīmnāme*'yi sadrazam İbrāhīm Paşa vasıtasiyla I. Selīm'in oğlu Süleymān'a takdim eder ve yüklü miktarda caize alır. Kaynaklarda caizenin miktarıyla ilgili farklı rakamlar vardır. Qānūnī devrine ait bir in'amāt defterindeki kayda göre Ş., 21 Cemaziyūlahir 936/20 Şubat 1530 tarihinde hükümdara sunduğu *Selīmnāme* karşılığında 15.000 akçe caize almıştır.¹⁸ Laṭīfī, İbrāhīm Paşa'nın da hükümdar gibi yirmi bin akçe caize verdiği söyler.¹⁹ ḨAlī, seksen bin akçe verildiğini, Ş.'nin yine de şükret-

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

mediğini, o devirde şairlere gösterilen ilginin kendi devrinde gösterilmediğini belirtir.²⁰ Süleymān doğumundan tahta geçişine kadarki hayatını anlatan bir *Süleymānnāme* yazıp getirdiği takdirde kendisine sancak verileceğini vadetmiş, ancak Ş.'nin ömrü bu eseri yazmaya yetmemiştir. °Alī, şairin *Süleymānnāme*'nin bazı bölümlerini yazdığını, fakat tamamlayamadan olduğunu söyler.²¹

Ş.'nin Selīm'e çok yakın olması, birlikte bazı seferlere katılması ve yazdıklarını Şehsüvāroğlu °Alī Bey ile Qoç Bey gibi devri iyi bilen kişilere dayandırması eserin değerini artırmaktadır. Eserin I. Selīm'in cenaze töreninin anlatıldığı kısmı gibi bazı yerlerinde eski Türk geleneklerinden izler vardır.²² Ş. eser boyunca Selīm'i över, olaylar karşısında objektif olduğu söylenemez. Mekan ve olayların tasvirinde eserin edebi yönü ağır basar. *Selīmnāme* Osmanlı coğrafyasında yazılmış olmasına rağmen karışık dilli bir eserdir. Azerice ve Çağatayca'nın bazı öğelerini taşımaktadır. Cevrī, eski Türkçe dediği eserin dilini kaba ve tatsız, sözlerini gevşek, üslubunu yavan ve zorlayıcı bulur.²³ Benzer eleştirileri Laṭīfī de yapmıştır.²⁴ Eserdeki Azerice özelliklerin sebebi, Bitlis'in Azericenin etki alanına girmesidir. Çağatayca öğelerin sebebi ise Ş.'nin 15. yüzyılın büyük Çağatay şairi °Alī Şir Nevā'ī'nin etkisinde kalmasıdır.²⁵ Eserin kelime hazinesi zengin sayılamaz. Yersiz imale ve zihaflar yanında kafiye hatalarına da rastlanmaktadır.

Selīmnāme, yazılılığı dönenmeden itibaren birçok esere kaynaklık etmiştir. Tarihi değerinin yüksekliği sebebiyle 1030/1620-1621'de Çerkesler Kātibi Yūsuf (ö. ?) eseri nesre çevirmiştir. Divan-ı hümayun katiplerinden Cevrī (ö. 1065/1654), 1037/1627-1628'de hata ve yanlışlıklarını giderdiği eseri, manzum olarak yeniden yazmıştır. Uğur'a göre, Hoca Efendi (ö. 1008/1599) *Selīmnāme*'nin bazı bölümlerini Ş.'den almış ve bilhassa nazım parçalarını kelime kelime kopyalamış olduğu halde "Lī-münshī" başlığıyla vermiştir.²⁶ *Selīmnāme*, Mustafa Argunşah tarafından üç nüshaya dayanarak tenkitli metin olarak yayımlanmıştır.

BİBLİYOGRAFYA

① *Selīmnāme*

Yazmalar: (1) Afyon, Gedik Ahmet Paşa Kütüphanesi, no. 30; 224 y., 13 satır, talik. İstinsah tarihi, yeri ve müstensihi yoktur. (2) Ankara, Türk Tarih Kurumu Kütüphanesi, no. Y. 283; 173 y., 17 satır, nesih. İstinsah tarihi: 956/1549-1550. Müstensihi Hüsrev Paşa Cāmi'i İmāmi Mehmed Rāğib b. °Osman. (3) Berlin, Staatsbibliothek (eskiden Marburg Staatsbibliothek), Orient, Oct. 1045 (Petra Kappert, *Die Osmanischen Prinzen und Ihre Residenz Amasya im 15 und 16 Jahrhundert* ([Leiden], 1976), 76). (4) Bursa, Eski Basma ve Yazma Eserler Kütüphanesi, Genel Ktp. Bölümü no. 1212; 43 y., 13 satır, nesih. Eksik bir nüshadır. (5) Erzurum, Atatürk Üniversitesi Kütüphanesi, Seyfettin Özege Bölümü no. 308; 245 y.. 181. varaga kadar iki sütun, 9 satır, nesih; sonrasında üç sütun, 12 satır, divani. İstinsah tarihi, yeri ve müstensihi yoktur. Başlıkların yeri boş bırakılmıştır. Kütüphaneye Agah Sırrı Levend'den geçmiştir. (6) İstanbul, Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Hazine no. 1597-1598;

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

277 y., 11 satır, harekesiz talik. İstinsah tarihi, yeri ve müstensihi yoktur. İçinde 24 minyatür vardır. Aslına uygun nüsha budur. İçerisinde tezhipli ve çapraz yazılmış sayfalar vardır. Daha önce parçalanmış olarak iki ayrı numarada kayıtlıken sonradan birleştirilmiştir. (7) Kudüs, Bet ha-Sefarim he-Leumi ve ha-Universitai, Yah. Ar. 1116. İstinsah tarihi: Şaban 933/Mayıs 1527. İçinde 14 minyatür vardır (krş. Zeren Tanındı, “Additions to Illustrated Manuscripts in Ottoman Workshops,” *Muqarnas*, c. 17 (2000), 160). (8) Londra, The British Museum, no. Or. 1039; 196 y., 15 satır, harekesiz nesih. İstinsah tarihi: 972/1564-1565. Müstensihi İbrâhîm b. ‘Abdullâh’dır (C. Rieu, *Catalogue of the Turkish Manuscripts in the British Museum* (London, 1888), 174, no. 1039.). İstinsah hataları ve eksikleri bulunan bir nüshadır. Ahmet Uğur, Mustafa Çuhadar ve Ahmet Güл tarafından yayımlanmış, fakat hatalarının çokluğu sebebiyle piyasaya verilmemiştir. (9) Uppsala, Uppsala Universitetsbibliotek, 206; 76 y., 15 satır, divani. İstinsah tarihi: 16 Rebiülahir 965/6 Şubat 1558. Müstensihi belli değildir. Çok eksik bir nüshadır (G.J. Tornberg, *Codices aribici, persici et turcici Bibliothecae Regiae Universitatis* (Upsaliensis-Lundae, 1849), 125). (10) Viyana, Österreichische Nationalbibliothek, H.O 32; 88 y., 15 satır, talik. Çok eksik bir nüshadır. Flügel’e göre, 927/1521’de yazılmıştır. Anlatılan olaylar, Safer 927/ Ocak-Şubat 1521 yılındaki Cânberdi Ğazâlî isyanının bastırılmasına kadar devam eder (Gustav Flügel, *Die Arabischen, Persischen und Türkischen Handschriften der Kaiserlich-Königlichen Hofbibliothek zu Wien*, c. II (Wien, 1865), 229). Steidl, bu nüsha üzerinde doktora tezi hazırlamış, özetini yayımlamıştır.

Edisyonlar: Alfons Leopold Steidl, *Die Wiener Handschrift des Selîmî-nâme von Şükri: ein türkisches Sprachdenkmal*. Doktora tezi (Viyana Üniversitesi, 1938); Arap harflî Türkçe metin ve Almanca’ya tercümesi. Mustafa Argunşah, *Şükri’nin Selîmnamesi ve Eserdeki Doğu Türkçesi Unsurları*, yüksek lisans tezi (Marmara Üniv. 1986). Mustafa Argunşah, “Bitlisli Şükri’nin Yavuz Sultan Selim Mersiyesi”, *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5 (1994), 211-218. *Şükri-i Bidlîsi, Selîmname*, haz. Ahmet Uğur, Mustafa Çuhadar, Ahmet Güл, (İstanbul, 1995) [Kitap basılmış, ancak bir kaç kişiye ulaştıktan sonra piyasa verilmekten vazgeçilmiştir]. Mustafa Argunşah, *Şükri-i Bitlisi, Selîm-name*, (Kayseri, 1997). Çalışma, yazarın hayatı, eserinin incelemesi, çevrimyazı, edisyon kritikli metni, sözlük ile yer, kişi ve terim adları dizininden oluşmaktadır.

Çeviriler: Alfons Leopold Steidl. *Die Wiener Handschrift des Selîmî-nâme, von Şükri: ein türkisches Sprachdenkmal*. Doktora tezi. (Viyana Üniversitesi, 1938); Arap harflî Türkçe metin ve Almanca’ya tercümesi.

Genel Kaynakça:

‘Âli, *Künhiü'l-Âhbâr*, Nuruosmaniye Küütâphane 3407, 419a. Joseph v. Hammer, *Geschichte des Osmanischen Dichtkunst*, c. 2 (Pest, 1837), 452. Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i ‘Osmânî*, c. 3 (İstanbul, 1311/1893-94), 155. Herbert Jansky, “Die Chronik des Ibn Tûlûn als Geschichtsquelle über den Feldzug Sultan Selîm’s I gegen die

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

Mamluken,” *Der Islam*, c. 18 (1929), 24-33. Kātib Çelebī, *Kesfū’z-Ziūnūn*, c. 2 (Istanbul, 1941), 1237. A. Steidl, “Die Wiener Handschrift des Selīmī-nāme von Şükrī,” *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes*, 49 (1942), 180-233. Bābā Merdūh Rūhanī, *Tārīh-i Meşāhir-i Kürd*, c. 1 (Tahran, 1364/1945), 159. *Latīfi’s tezkere*. Nach dem Druck Istanbul, mit Verbesserungen und Zusätzen aus Hss. Ed. O. Rescher (Osnabrück 1979 [1950]), 159-161. Bağdaklı İsmā‘il Paşa, *Hediyetü'l-Ārifin*, c. 1 (Istanbul, 1951), 419. Agah Sırı Levend, *Gazavat-nameler ve Mihaloğlu Ali Bey'in Gazavat-namesi* (Ankara, 1956), 22-24. Vasfi Mahir Kocatürk, *Büyük Türk Edebiyatı Tarihi* (Ankara, 1970), 316-317. Şehabeddin Tekindağ, “Selīm-nameler,” *Tarih Enstitüsü Dergisi*, 1 (Istanbul, 1970), 197-230. ēAşıq Çelebī, *Meşā’irü’ş-Şu‘arā* (London, 1971), 249a. Bursali Mehmed Tāhir, “Oṣmānlı Mü’ellifleri”, c. 3 (Istanbul, 1975), s. 140. Petra Kappert, *Die Osmanischen Prinzen und Ihre Residenz Amasya im 15 und 16 Jahrhundert* ([Leiden], 1976), 76. Ahmet Uğur, “Selim-nāmeler,” *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 22 (1978), 367-380. Aynı yazar, “Şükri-i Bitlisi ve Selīm-namesi,” *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 25 (Ankara, 1981), 325-347. Franz Babinger, *Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri*, çev. Coşkun Üçok (Ankara, 1982), 58. İsmail Erünsal, “Kanuni Sultan Süleyman Devrine Ait Bir İn’amat Defteri,” *Osmanlı Tarih Araştırmaları*, 4 (1984), 1-17. Mustafa Argunşah, “Şükri-i Bitlisi, Selīm-namesi ve Eserin Dili,” *Türk Dünyası Araştırmaları*, 55 (1988), 51-70. Mustafa İsen, *Künhü'l-Ahbār'in Tezkire Kismi* (Ankara, 1994), 233-235. Şeref Hān, *Serefname (Kurd Tarihi)*, çev. Mehmet Emin Bozarslan (Istanbul, 1998), 280. Zeren Tanındı, “Additions to Illustrated Manuscripts in Ottoman Workshops,” *Muqarnas*, c. 17 (2000), 160.

¹ Şükrī, *Selīmnāme*, haz. Mustafa Argunşah (Kayseri, 1997), 5764. ve 5784. beyitler.

² Şükrī, a.g.e., 5803. beyit.

³ A. Steidl, “Die Wiener Handschrift des Selīmī-nāme von Şükrī,” *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes*, 49 (1942), , 186-187.

⁴ Şeref Hān, *Serefname (Kurd Tarihi)*, çev. Mehmet Emin Bozarslan, 2. basım (Istanbul, 1998), s. 280.

⁵ Bābā Merdūh Rūhanī, *Tārīh-i Meşāhir-i Kürd*, c. I (Tahran, 1364/1945), 159.

⁶ ēAşıq Çelebī, *Meşā’irü’ş-Şu‘arā* (London, 1971), 249a.

⁷ Şehabeddin Tekindağ, “Selīm-nameler,” *Tarih Enstitüsü Dergisi*, 1 (Istanbul, 1970), 215.

⁸ Mehmed Süreyyā, *Sicill-i Oṣmāni*, c. 3 (Istanbul, 1311/1893-94), 155.

⁹ ēAşıq Çelebī, a.g.e., 249a.

¹⁰ Şükrī, a.g.e., 5768.-5829. beyitler.

¹¹ Şükrī, a.g.e., 5768.-5814. beyitler.

¹² Bursali Mehmed Tāhir, “Oṣmānlı Miellifleri”, c. 3 (Istanbul, 1975), 140.

¹³ Kātib Çelebī, *Kesfū’z-Ziūnūn*, c. 2 (Istanbul, 1941), 1237; Bağdaklı İsmā‘il Paşa, *Hediyetü'l-Ārifin*, c. 1 (Istanbul, 1951), 419.

¹⁴ Muşṭafā ēAli, *Künhü'l-Ahbār*, Nuruosmaniye Kütüphanesi 3407, 419a.

¹⁵ Şehabettin Tekindağ, “Selīmnameler,” 216.

¹⁶ Mustafa Argunşah, “Bitlisli Şükri’nin Yavuz Sultan Selim Mersiyesi”, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 5 (1994), 211-218.

¹⁷ Mustafa İsen, *Künhü'l-Ahbār'in Tezkire Kismi* (Ankara, 1994), 234.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

¹⁸ Ismail Erünsal, “Kanuni Sultan Süleyman Devrine Ait Bir İn’amat Defteri,” *Osmanlı Tarih Araştırmaları*, c. 4 (İstanbul, 1984), 9.

¹⁹ Laṭīfī, *Tezkire-i Laṭīfī* (İstanbul, 1314/1898-1899), 204.

²⁰ Mustafa İsen, *Kiinhü'l-Âḥbār*, 234.

²¹ Mustafa İsen, *Kiinhü'l-Âḥbār*, 234.

²² Şehabettin Tekindağ, “Selîmnameler,” 216.

²³ Cevrî, *Selîmnâme*, Millet Kütüphanesi, İstanbul, Manzum 1310, 3b-5a.

²⁴ *Laṭīfī's tezkere*. Nach dem Druck Istanbul, mit Verbesserungen und Zusätzen aus Hss. Ed. O. Rescher (Osnabrück 1979 [1950]), 159-161.

²⁵ Mustafa Argunşah, *Şükri'nin Selîm-namesi ve Eserdeki Doğu Türkçesi Unsurları*, yüksek lisans tezi (Marmara Univ. 1986); Mustafa Argunşah, “Şükri-i Bitlisi, Selîm-namesi ve Eserin Dili,” *Türk Dün-yası Araştırmaları*, 55 (1988), 51-70.

²⁶ Ahmet Uğur, “Selim-nâmeler,” *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 22 (1978), 377.

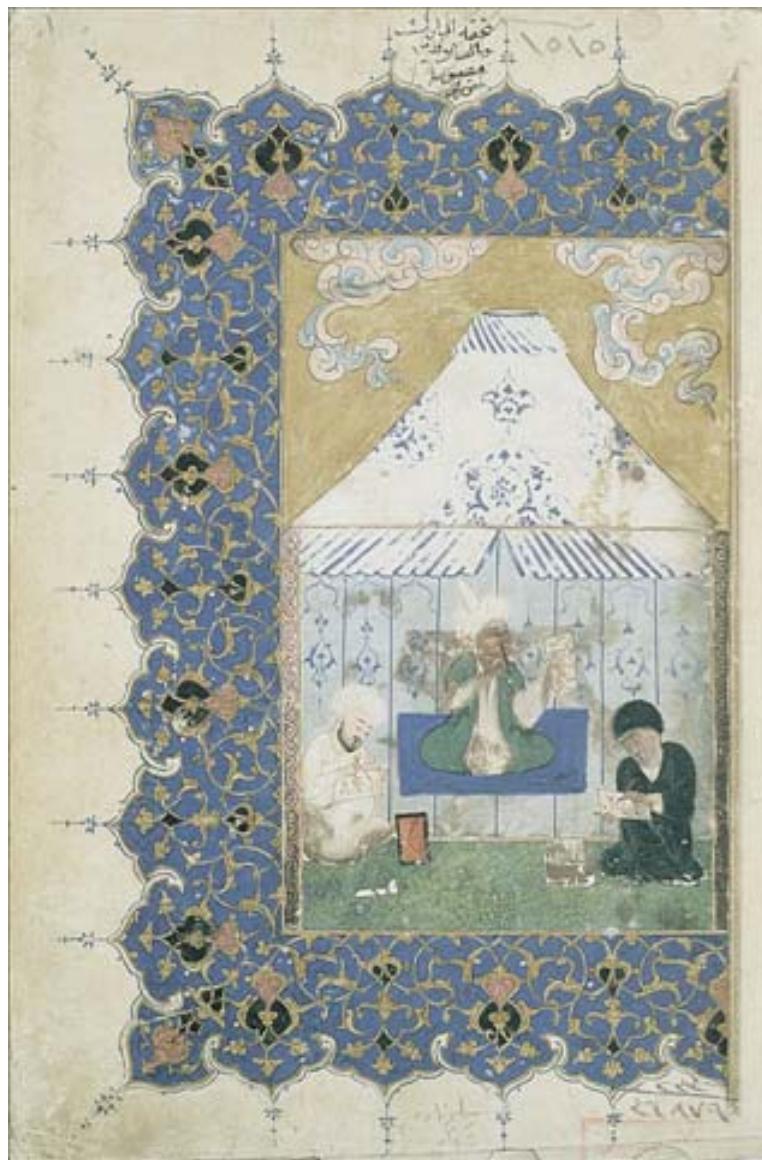
Mustafa ARGUNŞAH

August 2005

Minyatürler Topkapı Sarayı Müzesi'nin izniyle Yıldıray Özbek, “Şükrî-i Bitlisi Selimnâmesi Minyatürleri”, *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17 (2004), 151-158, 169-193'de yayınlanmıştır. Bu makaledeki minyatürler Özbek'in yazısından alınmıştır.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

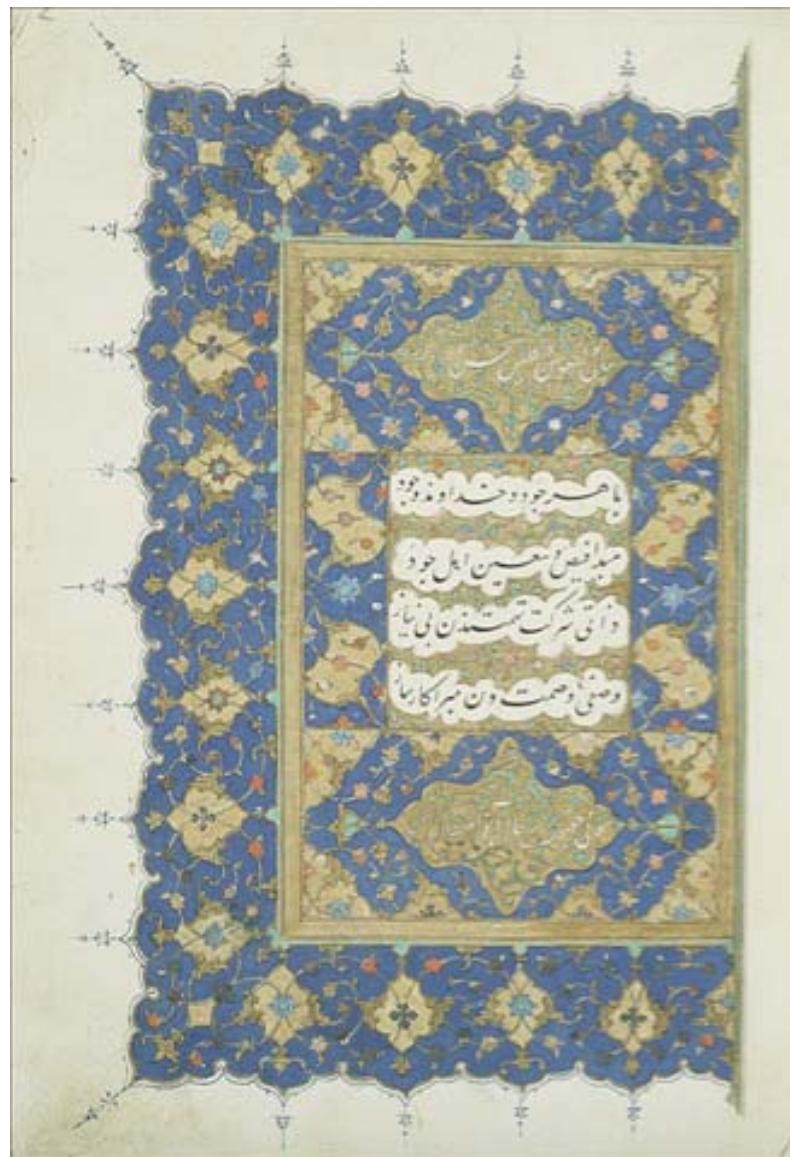

Şükrî, *Selimnâme*, İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 1a.

Minyatürde birisi çadırda ve tahtta oturan, ikisi yerde oturan üç kişi var. Yerde oturallardan birisinin elinde “Naqqâş-ı *Selimnâme*”, diğerinin elinde “Kâtib-i *Selimnâme*” yazılı. Tahta oturan (Şükrî ?) elindeki kağıtta ise “şâh-ı şîr-eфgen Selîm-i nâmîdâr hem zamâne-küшâd-ı ebedî hem şehriyâr” yazıyor. Yerdeki açık kitapta *Selimnâme*’nin ilk misraî olan “Başlayalum sözni bismillâh ile” yazılı.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

Şükrî, *Selîmnâme*, İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 2a.

Bâhir-i cûd u ɻudâvend-i vücûd
Mebde-i feyz ü mu᷇in-i ehl-i cûd
Zâtî şirket töhmetinden bî-niyâz
Vaşfi vasmetden müberrâ kâr-sâz

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

Şükrî, *Selîmnâme*, İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 32a.

Selim I. ilebabası Bâyezîd'in Edirne'de otağda sohbetleri.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

Şükri, *Selîmnâme*, Istanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 156a.

Selim I. tahtta oturuyor, vezirleriyle Azerbaycan için ikinci bir seferi istişare ediyor.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

Şükrî, *Selimnâme*, Istanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 235a.

Osmanlı-Memlük savaşı anlatılıyor.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

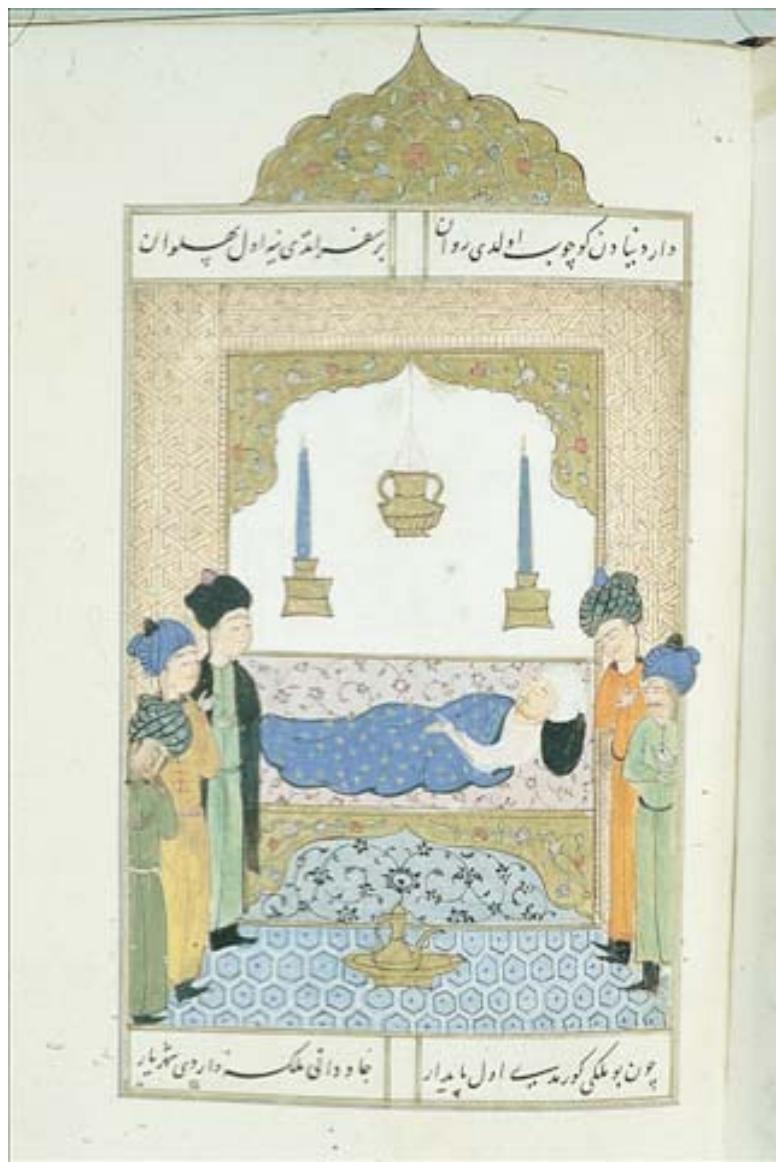

Şükrî, *Selîmnâme*, İstanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 254a.

İskenderiyeye kalesi önünde içi asker dolu üç Osmanlı gemisi var. Kalede Selîm I. ve iki kişi gemileri seyrediyor.

HISTORIANS OF THE OTTOMAN EMPIRE

C. Kafadar H. Karateke C. Fleischer

Şükrî, *Selimnâme*, Istanbul, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Hazine 1597-1598, y. 267a.

Selim I. ölüm döşeğinde. Başında beş kişi ağlıyor.